

‘Vrouwenrollen kunnen beter’

Als dochter van een Duitse moeder en een Engelse vader lijkt Susanne Kennedy (36) voorbestemd om Europa als speelveld te hebben. Kennedy maakt sinds haar afstuderen in 2005 spraakmakende voorstellingen, rauw en direct. Haar voorstelling *Over dieren* werd geselecteerd voor het Theaterfestival 2010. Bij het Nationale Toneel in Den Haag had ze vier jaar een vaste aanstelling. Ze werkte bij de Münchner Kammerspiele, bij NTGent en regisseert binnenkort bij Toneelgroep Oostpool. *De pelikaan*, Kennedy's debuut bij Toneelgroep Amsterdam, is een kamerspel van de Zweedse schrijver August Strindberg.

Je meldde je zelf bij Toneelgroep Amsterdam. Waarom wilde je er graag werken?

“Ik had het gevoel dat ik bij het Nationale Toneel klaar was. Ik had daar vier jaar gezeten. Ik ben naar Ivo van Hove gestapt en heb hem gevraagd of ik niet iets bij hem kon maken. Toneelgroep Amsterdam was voor mij een logische keuze. Ik vind het interessant dat er internationale regisseurs werken en dat het gezelschap ook internationaal is.”

Je hebt de laatste jaren naam gemaakt als eigenzinnige regisseur. Hoe reageerde Ivo van Hove op je verzoek?

“Niet meteen met ‘oh leuk, kom maar’. Hij was heel secuur en wou precies weten wat ik wilde en waarom ik van het ene gezelschap naar het andere wilde overstappen. We hebben vijf gesprekken gevoerd voor we erop uitkwamen dat het een goed idee was.”

Je regisseert ook regelmatig bij de Münchner Kammerspiele. Heb je geen behoefte aan een vaste positie?

“Ik vind op dit moment de vrijheid een grote kans. Maar ik zou het leuk vinden ooit intendant of artistiek leider te worden. Misschien komt dat nog. Ik denk er wel over na.”

Drie jaar geleden werd je al genoemd

als opvolger van Ivo van Hove.

“Haha, toen was dat een beetje absurd. Volgens mij zit Ivo hier uitstekend en doet hij het goed, dus wat dat betreft heb ik nog geen ambities.”

Je hebt tijdens een repetitie eens gezegd dat je niet de taal van acteurs spreekt.

“Soms is het lastig met klassiek geschoolde acteurs om mijn stijl over te brengen. Ik werkte een keer met de Vlaamse actrice Els Dottermans bij NTGent en die zei: ‘Het is alsof ik alles wat ik ooit heb geleerd weer moet afleren.’ Ik hoor vaker van acteurs dat ik andere dingen van ze vraag

dan ze gewend zijn. Als we elkaar eenmaal begrijpen, gaat het goed. Maar soms komt dat begrip pas als de voorstelling al speelt.”

Hoe ga je straks de regie van De pelikaan aanpakken?

“Ik ben een regisseur die veel tijd ge-

bruikt voor voorbereidingen. Ik begin bijna een jaar van tevoren aan een voorstelling te werken. Ik maak mijn eigen bewerking, creëer mijn eigen wereld en daar probeer ik de acteurs in de beginperiode over te vertellen. Ik laat films zien en ik praat veel, zodat ik het universum benader.”

Waarom heb je De pelikaan gekozen?

“Ik heb al een paar stukken van de Noorse toneelschrijver Henrik Ibsen gedaan, dus ik was al in de Scandinavische moerasachtige fjordsfeer gedoken. *De antichrist*, een film uit 2009 van Lars von Trier, vond ik heel inspirerend. En hij is weer geïnspireerd door Strindberg. De moederrol in *De pelikaan* is spannend. Wat zij doet, is een absoluut taboe. In plaats van een moeder die haar kinderen voedt, is de moeder in het stuk een soort vampier. Ze verwaarloost ze en geeft hun geen eten. Ook vandaag de dag is dat een taboe. Ik vind het interessant dat zo'n vrouw een monster wordt.”

Je staat bekend om de sterke vrouwenrollen in je voorstellingen. En je beslecht menig taboe. In *Over dieren* zette je een

actrice op leeftijd naakt op het podium.

“Ik probeer de rollen die vrouwen

worden toebedeeld ter discussie te stellen. Ik maak deels een feministisch statement, want ik vind het over het algemeen niet heel interessant wat vrouwen mogen doen op het toneel of hoe vrouwen geportretteerd worden. Alleen in televisieseries heb je tegenwoordig een aantal sterke vrouwenrollen, zoals in *Borgen* of *The killing*.”

Vrouwelijke regisseurs zijn nog vrij uitzonderlijk in de theaterwereld.

“Dat valt me zeker op. Als het over mijn werk gaat, heb ik alleen maar met mannen boven de vijftig te maken. Zij hebben de macht om mij werk te geven of niet. Het aantal vrouwelijke artistiek leiders in Nederland, Duitsland en België is op één hand te tellen. Ik heb wel het gevoel dat er een jonge generatie vrouwelijke regisseurs aankomt. Maar er zijn ook veel vrouwen die afstuderen op de regieopleiding en afhaken of niet doorgaan naar zichtbare posities. Het is voor vrouwen blijkbaar moeilijker.”

***De pelikaan*, August Strindberg.
19/3 t/m 5/4/2014, Stadsschouwburg.**

‘Ik vraag van acteurs andere dingen dan ze gewend zijn’

Susanne Kennedy: 'Ik vind op dit moment de vrijheid een grote kans. Maar ik zou het leuk vinden ooit intendant of artistiek leider te worden.'